

1.8 СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ

XV-XVI ст.

Стиль інтер'єра Ренесанс (стиль Відродження) (XV-XVI вв.). Новий стиль, названий сучасниками стилем Відродження, або ренесанс приніс у мистецтво і культуру середньовічної Європи новий дух волі і віри в безмежні можливості людини.

Архітектурний стиль еkleктичний і скоріше декоративний, чим конструктивний. Формальні елементи стилю почерпнуті з арсеналу форм греко-римських ордерів. Нова естетика відбилася і на дизайні інтер'єра стилю ренесанс: тепер йому характерні великі приміщення з закругленими арками, обробка різьбленим деревом, самоцінність і відносна незалежність кожної окремої деталі, з яких набирається ціле.

Вікна вирішувалися з напівкруглими, пізніше з прямим завершенням. Інтер'єри палаців уражали монументальністю просторових ефектів, пишнотою мармурових сход, багатством декоративного оздоблення. Вітальні і спальні знаті обставлялися дорогими меблями, виконаної в дусі античності. Підлога, стіни і дверні рами облицьовані мармуром; кесонна стеля обшивалася деревом.

Малюнок 1.8.1 – Монументальність у просторових рішеннях інтер'єрів

Мірою гармонійності форм служить правило золотого перетину

У епоху Відродження стало модним прикрашати внутрішні приміщення фрескою. Такий декор з використанням просторового живопису зрительно розширює простір кімнати, робить його динамічним і легенею.

епоху Відродження стало модним прикрашати внутрішні приміщення фрескою. Такий декор з використанням просторового живопису зрительно розширює простір кімнати, робить його динамічним і легенею.

Малюнок 1.8.2 – Оздоблення фресками у вирішенні інтер'єрів

На фоні декоративної пишноти ренесансу обстановка інтер'єрів досить скупа - в одному приміщенні рідко знаходилося більш трьох предметів меблів. Зате великі вікна із широкими укосами, що нагадують раму картини, здатні істотно змінити характер інтер'єра, залити його сонячним світлом і прикрасити весняним пейзажем.

Глибока перспектива, пропорційність, гармонійність форм - обов'язкові вимоги естетики ренесансу. Характер внутрішнього простору багато в чому визначається стелями, плавні лінії яких повторюються в численних напівкруглих нішах.

Побудова симетричної композиції відштовхується від одного центрального елемента, що виступає як вісь цієї симетрії.

Наприклад, таким елементом може стати камін, формально і психологічно знаходиться в центрі уваги. Доповнити картину можуть профільовані карнизи і ліпні фрагменти, що у даному випадку виглядають зтяжко.

Малюнок 1.8.3 – Інтер'єр зали у стилі ренесанс

Ренесансна орнаментика відштовхується від античних зразків. Широко використовуються різної форми колони, пілястри, лист аканта, мотив канделябра, купідони; вводяться в побут гротески, розвинуті на основі орнаментів, виявлених на давньоримських стінних розписах; широко вживалися арабески, плетінки, картуші, фестони, гірлянди, левині голови, грифони і т.д.

Малюнок 1.8.4 – Ренесансна орнаментика

Меблі стилю ренесанс характеризують чітка форма, ясна побудова і численні архітектурні елементи.

Малюнок 1.8.5 – Меблі епохи ренесансу

Корпусні меблі вирішуються як архітектурне спорудження, як мініатюрне палаццо з колонами, пілястрами, карнизами, фронтонами.

Після ліжка другий по важливості предмет обстановки - сундук-кассоне (з різьбленням, інкрустацією і розписом).

Зустрічаються два типи столів стилю ренесанс: прямокутної форми з товстою стільницею на двох масивних підвалинах і центральний, або однопорний, зі стільницями круглої, шести- або восьмикутної форми. Особливою декоративністю славилися венеціанські меблі: скрині, шафи прикрашалися розписом, стукко, позолоттю.

Малюнок 1.8.6

Основні матеріали: чорне і біле дерево (дуб, горіх, екзотичні породи), слонова кістка, камінь, мармур, піщаник.

Колірна гама: м'які і світлі, темні і похмурі, дзвінкі і насичені; холодні відтінки білого кольору і пастельні гами.

Малюнок 1.8.7 – Сучасний інтер'єр у стилі ренесанс

Малюнок 1.8.8– Сучасний інтер'єр у стилі ренесанс

Матеріали: штучний камінь у стилі "рустик", "середньовічний замок", "феодалний маєток" або "сколена грань". Імітації грубої рустованої поверхні доречні в основному в представницьких зонах (у холі, вітальні).

Оформлення приміщень Ренесансу відрізнялося яскравими фарбами і достатком розписів. Мода на ілюзорні картини поширювалася не тільки на парадні, але і на житлові кімнати. Стелі, плафони, люнети прикрашалися міфологічними сценками або сюжетами з життя хазяїнів будинку. Розписані стіни і стеля немов розсовували простір залів, змінювали їхньої пропорції.

Стильовий акцент: Треба мати на увазі, що для ренесансу він дається сутужніше, ніж для імітації інших стилів, оскільки в даному випадку переважніше працювати з обсягами, пропорціями, висвітленням, обробкою. І все-таки зіграти роль стильового акценту може і розумно обраний предмет меблів.

Період пізнього італійського Ренесансу заклав основи для зовсім нового напрямку в мистецтві - стилю барокко в обох його проявах - як динамічному (Микеланджело), так і класичному (Виньола).